

[Ministeren for skatter og afgifter]

navnet på dissenterende medlemmer anføres, men jeg kan have mine tvivl om, at en sådan navnehemmelighed kan opretholdes i praksis.

Jeg finder det nødvendigt, at spørgsmålet om dissens overvejes nærmere, ligesom vi må have belyst de administrative og økonomiske konsekvenser af en eventuel dissensordning. Som nævnt kan jeg derfor på denne baggrund ikke anbefale de to nævnte forslag.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg skal allerede nu gøre opmærksom på, at det er min hensigt efter henstilling at lade punkt 16 udgå af dagsordenen.

Karl Nielsen (S):

Begge de foreliggende lovforslag går ud på optagelse af dissenser i landsskatterettens kendelser. Lovforslagene ligner hinanden på et par områder, men der er en afvigelse, idet forslaget fra fremskridtspartiet går ud på, at det i kendelsen anføres, hvor mange af de deltagende rådsmedlemmer der har tilsluttet sig afgørelsen, og hvor mange der er uenige, idet hvert enkelt rådsmedlem (gruppe af rådsmedlemmer) i kendelsen anfører sin begrundelse. Forslaget fra det radikale venstre går ud på, at såfremt der ikke er enighed blandt rettens medlemmer om resultatet, skal kendelsen indeholde oplysninger om de forskellige meninger om sagens udfald, men uden angivelse af medlemmernes navne.

Umiddelbart må man have sympati for det synspunkt, at det over for klageren bliver oplyst i kendelsen, om der har været enighed om afgørelsen blandt rettens medlemmer, og, hvis der ikke har været enighed, at uenigheden da begrundes. Jeg kan ligeledes være enig i, at det kan være nyttigt for klageren at vide, om der er afgivet dissens.

På den anden side ved vi også, at landsskatteretten har en meget stor sagspukkel for tiden, og hvis indførelsen af en dissensordning med begrundelse vil bevirke, at sagspukkelen forøges, da vil det nok være en betænkelig ting at indføre ordningen nu.

Spørgsmålet har som bekendt været drøftet blandt rettens medlemmer, om en uenighed skal begrundes eller der blot af kendelsen skal fremgå stemmetallet. Jeg ville derfor godt spørge, om ministeren kunne tænke sig en ordning, der gik ud på, at man blot opgav

stemmetallet i kendelsen, altså uden nogen begrundelse. Jeg forstår, at på den måde ville det i hvert fald ikke være belastende for landsskatteretten, for det er vel udformningen af begrundelsen, der kan virke belastende for arbejdet og dermed forøge sagspukkelten.

Glensgård (FP):

En dissensordning vil være en pisk for landsskatterettens medlemmer, og det ville være en gavnlige ting. Det ville være en pisk på den måde, at medlemmerne ikke kunne beskæftige sig med arbejdet som venstre-håndsarbejde, men det er da rigtigt, at der formentlig vil blive en øget sagsbyrde, når man ligefrem skal til at stå til regnskab for sit argument – hvis man i øvrigt ikke bare bøjer sig for flertallet. Det er nemlig et stort arbejde at skulle afgive dissens. Men det arbejde vil jo i første omgang være for rettens medlemmer. En del af dissensarbejdet vil måske – måske – påvirke rettens juridiske dommere, men det er normalt således, at rettens juridiske dommere voterer først, og så kommer lægdommerne og voterer. Dissensordningen vil blive en øget byrde, specielt for lægdommerne, men den vil også være gavnlige efter min opfattelse.

Man har ude omkring i landet den opfattelse, at når borgerne klager til nogle mennesker, er det de samme mennesker, som senere behandler sagerne i amtsskatteinspektorerne. Det får vi formentlig ændret nu her fra 1. januar 1979. Men det vil alligevel være betryggende for borgerne at vide, at der vil være mulighed for at tilkendegive en dissenterende opfattelse – selv om jeg er enig med skatteministeren i, at der ikke er tale om nogen domsafsigelse. Det vil være betryggende for den almindelige borger, som kommer til landsskatteretten, og som altså ikke har advokater eller revisorer til sin hjælp, at få at vide, om der måtte være medlemmer i landsskatteretten, som var uenige i flertallets afgørelse. Det vil være en vejledning for den almindelige borger om, hvorvidt han kan gå videre med sagen. For alle juristerne er det selvfølgelig ikke særlig interessant, for det er jo noget, man i juristverdenen godt ved, at når det hænger sådan sammen, så kan der være en afvigende holdning blandt rettens medlemmer. Men landsskatteretten er efter